

Can Giralt

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Can Palau, entre els fondos de Can Castellar i de Can Patalina.
Emplaçament	Al quadrant nord-oriental del terme, dins del Parc del Montnegre i el Corredor
Alçada:	366
Coordenades:	
Latitud:	41.65036
Longitud:	2.58488
UTM Est (X):	465433
UTM Nord (Y):	4611041

Classificació

Número de fitxa	08193 - 42
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Gòtic Modern Contemporani Popular
Segle	XVI-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001110200DG61B0001JT/ 08192A002000490000KK
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/06/2019 - 02:00

Descripció

Masia de dues crugies i planta lleugerament rectangular de 13 metres d'amplada per 9 de fondària amb façana principal orientada a migdia, carener perpendicular i coberta de teula àrab de dos aiguavessants. Consta de planta baixa i pis.

A la secció esquerra s'obre un portal de mig punt amb brancals i nou dovelles de pedra, i ventalla de vidre precedida d'un parell d'esglaons. A l'altre extrem hi ha dues finestres reixades consecutives emmarcades de pedra, una de les quals correspon a l'adaptació d'un portal secundari de brancals de pedra i arc rebaixat amb llinda granítica d'una sola peça. La clau duu gravada la data "1800" i existeix la possibilitat que es tracti d'un element desplaçat de la seva ubicació original.

A la planta primera hi ha dues finestres emmarcades de pedra d'estil gòtic. La primera està perfectament alineada amb el portal principal i procedeix d'una casa que havia estat situada al nucli urbà de Sant Pol de Mar. Consta d'una espitllera sota l'ampit i està coronada per un arc conopial de dues peces. L'altra se situa sobre el portal tapiat i està guarnida amb una incisió d'arc en cortina.

La resta d'obertures de la masia són totes de llinda plana, preferentment amb travessers de fusta. A la façana de llevant n'hi ha un parell per planta. Entre ambdues seccions s'estén un ampli pany de paret que serveix de base a una xemeneia d'obra de grans dimensions, sobretot pel que fa a l'altura. Als peus de la cantonera anterior hi ha una pica i un broc de granit encastats a la paret.

La façana nord ha estat recrescuda sobre la base d'un mur esglaonat més gruixut fet de paredat comú.

Aquest sòcol integra dues finestres reixades i serveix de repeu a un petit fúmeral adossat al capcer, dins del qual s'obre una tercera obertura igualment modesta.

Les cantoneres de carreus de pedra sense arrebossar donen pas, a l'angle N-O, a un contrafort. A diferència de la resta de paraments, arrebossats i pintats de blanc, la façana oest és tota de pedra i presenta, en el terç posterior, una finestra quadrangular amb porticons al primer pis i, a peu pla, una porta amb brancals de pedra i llinda de fusta franquejada de dos finestretes.

Parcialment adossat a la cantonada S-O apareix un porxo rectangular que es projecta cap a migdia. El cobert presenta coberta de teula d'un sol aiguavés i està equipat amb una xemeneia per a la barbacoa. L'annex és totalment obert a llevant, amb tancaments parcials de paredat comú a la resta de plans.

Observacions:

La masia es troba en un dels vessants del turó de Ca n'Alomar, sobre una zona de feixes de conreu i al peu de la pista forestal corresponent a l'anomenat camí de la Casa Vella a Ca n'Alomar que connecta amb el camí de Can Xona, després de travessar la urbanització de Can Ginebre.

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-8.

Catàleg d'edificis i indrets d'interès arquitectònic, històric, arqueològic o paisatgístic. Annex 2. Pla Especial del Montnegre i el Corredor. Serralada de Marina. DIBA. Servei de Parcs Naturals. 1989.

Història

La masia apareix grafiada amb el nom de "Can Giralt" en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. El mateix any apareix també representada amb el nom 'Can Joan Giralt' en el full del Mapa Geológico y Topográfico de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera.

Daniel Rangil (RANGIL, 2011:162) recull el testimoni del paranyer de Sant Celoni Lluís Ibern, dit en Peixa, que de jove es dedicava a parar trampes pel Montnegre i la conca de la Tordera per vendre la pell dels animals (conills, esquirols, gats marcs i gorjablancs). Ibern va iniciar la seva activitat quan va esclatar

la Guerra Civil, l'any 1936, i explica que a les nits "dormia en barraques de carboners o de roders" i que, quan podia, "anava a l'Hostal de Montnegre" o bé l'acollien en masos de Sant Iscle com la Casa Nova de Mas Ponts, Can Vives de la Cortada o Can Giralt.

La casa es va reformar a finals de la dècada de 1970. Segons el propietari de la finca, que ho és també de la veïna Cal Josepic, aleshores es van enderrocar dos forns de pa en mal estat i es va remoure el paviment de pedra de l'era per col·locar-lo a la planta baixa de la masia. D'acord amb el seu testimoni, la casa hauria patit diversos incendis, la qual cosa explicaria la remoció d'elements.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla Especial Urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre II, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-8, pp. 141-148.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre. Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, p. 8.

RANGIL I BRUNET, Daniel (2011). Piles i súties. Recull de la memòria oral del Montnegre (III). Capellades: Daniel Rangil, p. 162.

